

РЕШЕНИЕ

№ 8418

гр. София, 30.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 30.09.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **3380** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на адв. С. М., като пълномощник на Д. Г. Т., действащ като ЕТ „Амбулатория за индивидуална първична дентална помощ – д-р Д. Т.“, ЕИК[ЕИК], срещу ЗАПОВЕД за налагане на санкции прекратяване на договор с №РД-15-266/01.03.2019г., издадена от директора на Столичната здравноосигурителна каса (СЗОК). С оспорвания административен акт, на основание чл.59, ал.13 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) и чл.152, ал.1, предл. 1^{во} от Националния рамков договор за денталните дейности за 2018г. (НРД-2018), на ЕТ „Амбулатория за индивидуална първична дентална помощ – д-р Д. Т.“ (АИПДП) е наложена санкция ПРЕКРАТЯВАНЕ на договор №22-0567/2018г., сключен между Националната здравноосигурителна каса (НЗОК) и лечебното заведение, относно изпълнение на пакет „Първична извънболнична дентална помощ“ от д-р Д. Г. Т..
Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваната Заповед, като постановена при допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила и липса на мотиви. Поддържа, че е налице несъответствие между обстоятелствената и разпоредителната част на акта. Твърди, че в Заповедта се сочат нарушения на трето лице – д-р С. Т., която не е част от АИПДП, вследствие на което не става ясно за нарушения на кое точно лице е бил санкциониран жалбоподателят. Счита, че по същество е наложена санкция за „повторно нарушение“ по смисъла на чл.152, ал.2 от НРД-2018, а в акта е описано само едно нарушение.

Претендира, че волята на административния орган е неясна, тъй като от изложеното в нея не може да се установи по безспорен начин кой точно договор се прекратява този от 2017г. или от 2018г. Излага и доводи, че в административния акт не са посочени правилата за поведение, които са били нарушени. Чрез процесуалния си представител адв. М. моли съда да отмени Заповед №РД-15-266/01.03.2019г. и да осъди ответника да му възстанови сторените разноски по водене на делото, съгласно представения списък. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излага в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът – директор на СТОЛИЧНАТА ЗДРАВНООСИГУРИТЕЛНА КАСА, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. Ш. поддържа, че процесната Заповед е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяна. Не претендира за разноски. Евентуално прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е лечебно заведение по смисъла на чл.8 във вр. с чл.11, ал.1 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ). В това си качество д-р Д. Т., действащ като ЕТ „Амбулатория за индивидуална първична дентална помощ – д-р Д. Т.“, е изпълнител по договор №22-0567/26.04.2018г., сключен с НЗОК, за оказване на първична извънболнична дентална помощ на задължително здравноосигурените лица (ЗЗОЛ).

Административното производство е образувано по жалба с вх. №94-М-1016/05.12.2018г., подадена от пациента Д. М.. В жалбата са изложени следните твърдения: На 02.11.2018г. М. - задължително здравноосигурено лице (ЗЗОЛ), е посетила стоматолог – д-р Е. М., която е осъществила стоматологично лечение. Жалбоподателката е представила здравноосигурителната си книжка с цел да се възползва от услугите, които се заплащат от НЗОК за дентална помощ. При извършена от лекаря по дентална медицина проверка в информационната система на НЗОК било установено, че в електронното досие на пациента М. фигурират общо 4 бр. дентални дейности, извършени на 21.06.2018г., които са били одобрени и заплатени от НЗОК. Жалбоподателката поддържа, че от началото на 2018г. е посещавала стоматолог само веднъж – на 30.07.2018г., а не както е посочено в досието ѝ – на 21.06.2018г., извършен и е бил профилактичен преглед от д-р А. К. – М., който тя е заплатила и към този момент не и е било провеждано стоматологично лечение, което се заплаща от НЗОК, включително не е посещавала д-р Т.. В заключение пациентът изтъква, че въз основа на отчетената дейност са били усвоени средства от НЗОК без обаче на нея да са ѝ предоставени съответните услуги, което я лишава от правото да получи стоматологична помощ за определени дейности, заплащани от Касата, в определен от нея момент.

Със Заповед №РД-18-1923/21.11.2018г. на директора на СЗОК е наредено да бъде извършена тематична проверка на лечебно заведение за извънболнична дентална помощ ЕТ „Амбулатория за индивидуална първична дентална помощ – д-р Д. Т.“ за изясняване на обстоятелствата по жалба с вх. №94-М-1016/05.12.2018г. и контрол по изпълнение на вида и обема на договорената дентална помощ по договори №22-0567 от 2017 и от 2018г.

Резултатите от проверката са обективирани в Протокол

№РД-18-1923/21.11.2018г., който видно от отбелязването на последната му страница е бил връчен лично на д-р Т. на същата дата. Според отразеното в Протокола в хода на проверката е била извършена справка в Интегрираната информационна система на НЗОК при която е било установено, че за 2018г. ЗЗОЛ Д. М. има отчетен амбулаторен лист с №151/21.06.2018г. от д-р Д. Т., с вписани и заплатени 1 бр. преглед за установяване на зъбен статус и 3 бр. обтурации на 22^{-ри}, 25^{-ти} и 26^{-ти} зъби (код 301). В амбулаторния лист е посочен № на здравноосигурителна книжка – 00227863. Констатирано е при проверката, че в здравноосигурителната книжка на ЗЗОЛ Д. М. няма отразени дентални дейности, изпълнени през 2018г. от д-р Т.. Според констатациите на длъжностните лица – контролори д-р Д. Т. не е извършил денталните дейности, отчетени с амбулаторен лист №151/21.06.2018г. и закупени за сметка на бюджета на НЗОК.

Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства жалбоподателят да е направил възражения срещу констатациите, отразени в Протокола от 21.11.2018г.

Производството е приключило с постановяване на оспорваната Заповед №РД-15-226/01.03.2019г. за налагане на санкции прекратяване на договор.

За изясняване на делото от фактическа страна са приети и не са оспорени относими писмени доказателства, които съдът ще коментира при формиране на праните изводи: Докладна записка с вх. №93-06-459/30.11.2018г.; Протокол за неоснователно получени суми №РД-18-1923-2/21.11.2018г.; Амбулаторен лист №151; копие от здравноосигурителна книжка на Д. М. М.; извлечение от електронно досие в НЗОК; Допълнително споразумение от 06.02.2019г. към договор №22-0567/26.04.2018г. за оказване на първична извънболнична дентална помощ; Удостоверение за актуално членство с изх. №1463/06.02.2019г.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следото:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК с който непосредствено се засягат права на жалбоподателя и който по силата на чл.120 от Конституцията на РБългария подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Подадена е в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.149, ал.1 АПК, от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид наведените доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания административен акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед №РД-15-266/01.03.2019г. е издадена от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.59, ал.11 ЗЗО.

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Процесната Заповед е съответна на материалноправните норми и на целта на закона.

С нормите на чл.59, ал.11, т.1 и ал.13 ЗЗО е въведено задължение за директора на съответната районна здравноосигурителна каса (РЗОК) да прекрати изцяло или

частично договор с изпълнител на медицинска и/или дентална помощ при отчитане на дейност, която не е извършена, както и при извършване и отчитане на медицинска дейност, за която няма съответни медицински индикации, установено по реда на [чл.72, ал.2 ЗЗО](#). Идентична е и разпоредбата на чл.152, ал.1 от НРД-2018 която предвижда, че управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК, налага санкция "прекратяване на договора" при отчитане на дейност, която не е извършена, както и при извършване и отчитане на медицинска дейност, за която няма съответни медицински индикации от изпълнител на извънболнична дентална помощ по определен пакет - частично, по отношение на лекаря по дентална медицина, който не е извършил тази дейност.

В случая е била извършена проверка по реда на чл.72, ал.2 ЗЗО която е установила, че жалбоподателят д-р Т., действащ като ЕТ АИПДП, не е извършил отчетената с амбулаторен лист №151/21.06.2018г. и заплатена от НЗОК дентална дейност на обща стойност 395.05 (триста деветдесет и пет и 0.05) лева. Тези констатации не са били оспорени от жалбоподателя в хода на административното производство и не са оборени в съдебната фаза. В съответствие със служебното начало в процеса и на основание чл.171, ал.4 АПК съдът е дал на страните указания за разпределението на доказателствената тежест и изрично е посочил на жалбоподателя, че не сочи и не представя доказателства, че е извършил денталните дейности, отразени в електронното досие на Д. М. М., които са били отчетени с амбулаторен лист №151/21.06.2018г. и заплатени от бюджета на Касата. Жалбоподателят не се е справил с доказателствената си тежест и не е ангажирал доказателства оборващи тезата на ответника, че е отчел и са му били заплатени дейности които не е извършил, като с това си действие е лишил и ЗЗОЛ М. да ползва стоматологична помощ, заплатена от НЗОК, в избран от нея момент в който е възникнала необходимост от такава помощ.

Фактът, че отчетените дентални дейности не са били реално извършени се подкрепя и от събраните по делото писмени доказателства – здравноосигурителна книжка на ЗЗОЛ Д. М., видно от която последното вписване е от 03.05.2017г. именно от д-р Т.. Според изричната норма на чл.91, ал.1 НРД-2018 всеки изпълнител на извънболнична дентална помощ е длъжен да води документация, която включва: здравноосигурителна книжка за извършени дентални дейности на ЗЗОЛ и първични медицински и финансово-отчетни документи. В здравноосигурителната книжка се отбелязват данните на лекаря по дентална медицина, извършил дейността, подписът и печатът на същия, кодът на дейността и кодът на съответния зъб по договора с НЗОК и датата на извършването. В случая такава отбелязване няма в здравноосигурителната книжка на Д. М., което обосновава извод, че дейността не е била извършена.

Неоснователни да възраженията в жалбата, че Заповедта е неясна, тъй като съдържа мотиви за нарушения на трето лице – д-р С. Т.. Действително на стр. 2, посл. абзац е записано името на д-р С. П. Т., която безспорно няма общо с жалбоподателя и лечебното заведение. Съдът приема обаче, че в случая е налице едно недоглеждане от страна на административния орган при което е допусната фактическа грешка, която не може да се отрази на законосъобразността на административния акт. В обстоятелствената част на Заповедта фактите са точно описани, кореспондират със събраните доказателства и са безспорно относими към дейността на жалбоподателя д-р Д. Т., който е адресат на административния акт.

Неоснователно е и възражението, че ответникът неправилно е приложил разпоредбата на чл.152, ал.2 от НРД-2018, без да е констатирана повторност на нарушението. В

случая е налице тъждество между физическото лице – лекар по дентална медицина и лечебното заведение с което е сключен договорът за оказване на първична извънболнична дентална помощ с №22-0567/26.04.2018г. и следователно с прекратяване на договора по отношение на лекаря по дентална медицина д-р Т. се прекратява договорът на цялата практика, както правилно е приел и административният орган.

По изложените доводи съдът приема, че Заповед №РД-15-266/01.03.2019г. е законосъобразен административен акт и не са налице твърдените от жалбоподателя пороци, които да обосноват неговата отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Г. Т., действащ като ЕТ „Амбулатория за индивидуална първична дентална помощ – д-р Д. Т.“, ЕИК[ЕИК], срещу ЗАПОВЕД за налагане на санкции прекратяване на договор с №РД-15-266/01.03.2019г., издадена от директора на Столичната здравноосигурителна каса.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова